

کشاورزها در اسفنجان در سی و ششمین روز بهار برای برکت زمین، قربانی می کنند

گاو کشان و کوفته خوران

چاقویش را می گیرد سمت آفتاب. می خواهد مطمئن بشود که تیز است. تیغه چاقو، برق می زند. مثل برقی که در چشم اهالی روستاست. بعد چاقو را می کشد به گردن حیوان و خون فواره می زند. طناب های کتفی و زنجیر آهنی نمی گذارند حیوان دست و پای بزند. جوی خون روی خاک خشک راه می افتد و اهالی صلوات می فرستند... حالا آن ها خاطرشان جمع است که امسال هم کشت و کار خوبی خواهند داشت و قنات روستا پر آب خواهد بود و آسمان خشکی نخواهد کرد.

از ایران کهن تا همین امروز، سنت قربانی کردن گاو در «اسفنجان»، سنت برکت خواهی است.

تا در میان انبوه متراکم درختان گردو، سیب، زردآلو و بادام به اسفنجان برسیم. این روستای تاریخی رسمی دیرینه دارد که همه ساله اهالی روستا با مشارکت در آن به ادای نذر خود می پردازند.

● قربانی در اردیبهشت

فروردین ماه که به پایان می رسد و رقص شکوفه های اردیبهشتی دامن دشت و طبیعت را مسحور زیبایی خود می کند، مردمان این دیار نیز در سی و ششمین روز بهار که اولین هفته اردیبهشت ماه می شود، طبق رسم چندین ساله پدران و نیاکان خود با قربانی کردن گاو و ادای نذر سالی پر از برکت و حاصلخیزی را برای مردمان روستا طلب می کنند.

روستای سرسبز و زیبای اسفنجان شهرستان اسکو استان آذربایجان شرقی، نامی آشنا برای گردشگران و توریست هایی است که همه ساله از شهرها و استان های همجوار برای تماشای یک آیین و سنت چندین ساله خود را به این روستا می رسانند. برای رفتن به روستای اسفنجان مبدأ حرکتان تبریز است، بار و بنه سفر را بسته و دل به جاده می زنیم، حالا که بر بال قلم و کاغذ راهی روستای اسفنجان می شویم تا رسیدن به روستای بکر و زیبای اسفنجان ۶۵ کیلومتر راه در پیش داریم. بعد از طی ۳۶ کیلومتر به شهرستان اسکو می رسیم، تابلوهای نصب شده در ورودی و خروجی اسکو مسیر جاده اسفنجان را به ما نشان می دهد و بقیه مسیر نیز تا روستای اسفنجان ۲۰ دقیقه ای طول می کشد